

Striptekenares en muzikante te gast in Congresgebouw

Groningse Barbara Stok stroomt over van ideeën

Met haar groep Txotxo is de Groningse striptekenares, fotografe en drumster Barbara Stok te gast op het CB-festival. Een gesprek met de schrijfster van *Barbaraal 1 en 2*. Het vervolg verschijnt begin volgend jaar.

Aan ideeën ontbreekt het Barbara Stok niet, hoogstens aan tijd om ze allemaal uit te voeren. De striptekenares (27) van *Barbaraal* - de geheel in eigen beheer gemaakte autobiografische strip waarvan de tweede aflevering is genomineerd voor de Stripschapsprijs 1997 - draagt bij aan de glans van Crossing Border als het festival van de bijzondere gebeurtenissen, door haar groep Txotxo, in een stripuiterlijk te steken.

Door **Hans Piët**

„Siska (zang), Aimée (gitaar), Sabien (bas) en ik worden stripfiguren, doordat boven ieder van ons een denkplekje zal hangen,” laat de drumster in haar piepkleine appartement in Groningen weten. „Het is een scherm waarop - via dia's - is te zien welke gedachten er, tijdens het optreden, door ons hoofd spelen.”

Txotxo is meer hobby dan beroep. „Maar wel heel belangrijk. Ik zou het muziek maken niet graag willen missen,” bekent Barbara, terwijl ze een lunch nuttigt, die bestaat uit twee bruine boterhammen belegd met dikke kwark en een laagje suiker. „Door die drie vriendinnen is het vooral heel gezellig. We hebben dan ook niet direct plannen om er rijk en beroemd mee te worden, al weet je nooit hoe het loopt. Ons gaat het er vooral om die beetje krakkemikkige, gezellige muziekjes, die we zelf schrijven, op een podium uit te voeren. We componeren in veel verschillende stijlen, zeg maar van jazz tot noise.”

Barbara Stok bevindt zich in creatief gezelschap. „Siska is lerares Nederlands, maar heeft een boek geschreven, dat ze in vriendenkring heeft verspreid. Ze heeft er zoveel plezier in, dat ze verder wil als schrijfster. Aimée is een niet onsuccesvolle beeldend kunstenaar. Ze heeft inmiddels een aantal belangrijke tentoonstel-

▲ Barbara Stok: „Ons gaat het er vooral om die beetje krakkemikkige, gezellige muziekjes, die we zelf schrijven, op een podium uit te voeren.”

Foto: GPD

lingen gehad. Sabien is net afgestudeerd en werkt nu bij de dierenbescherming. Zij is degenen die vaak het basisidee voor een nummer aanlevert.”

Unieke single

Dat Barbara Stok naast het tekenen van *Barbaraal* - met als opvallende eigenschap dat er een unieke single zit bijgevoegd, zoals in *Barbaraal 2*, *The Melvins* - haar liefde voor muziek op verschillende manieren uitdraagt, noemt ze niet uitzonderlijk. „In de Amerikaanse underground is die link er heel vaak. Al het autobiografische werk van bijvoorbeeld Peter Bagge - momenteel de bekendste en populairste tekenaar binnen die stroming - speelt zich af in de grungewereld. Ik heb het idee dat alles wat met gedrevenheid wordt vervaardigd, universeel eenzelfde publiek trekt. Die groep luistert naar die muziek, leest dat soort strips, kijkt in die fotoboeken en gaat naar dat soort films.”

Bij Barbara speelt het Groningse poppodium Vera een belangrijke rol in haar leven en dus ook in haar strips. Dat het vaak om heel persoonlijke verhalen gaat, waarin weinig voor de

lezer verborgen blijft, vindt ze niet erg. „Het is een leuk genre. Om die reden heb ik ook bijna alle autobiografische strips die in de Amerikaanse underground verschijnen. Ik vind het geweldig om in andermans leven te kijken. Nou ja, dan is het niet zo vreemd om zelf ook die kant op te gaan. Bij mij begon het met een zelfportretje, waarin ik wilde laten zien dat ik dronken was. Ik heb mijn hoofd getekend met allemaal bierflesjes er omheen. Daarna kwamen de kleine boekjes, gevouwen van twee A4-tjes, die ik aan vrienden gaf en waarop enthousiaste reacties kwamen.

„In die eerste stripverhaaltjes zat geen enkele clue, nog steeds niet eigenlijk. Wat ik met die eerste tekeningetjes wilde vastleggen, was een avondje uit. Ze geven een uitbundige vrolijkheid weer. Je ziet dat ik pijn in mijn kaken heb van het lachen, zonder dat ik een pil heb geslikt. De enige keer, dat ik die heel persoonlijke aanpak niet zó leuk vond, was vlak na het verschijnen van *Barbaraal 2*. Dan kwam ik in Vera en merkte gewoon dat heel veel mensen die strip hadden gelezen. Ik voelde mij vooral opgelaten omdat de jongen, om wie het in die strip gaat, ook bekend is in Vera. Hij loopt er altijd rond,” zegt Barbara terwijl ze bloost.

„Ik heb daar toen een paar weken niet willen komen. Maar ach, het slijt vanzelf weer. Nu maakt het mij niet meer uit. Bovendien gaan mijn strips over heel menselijke zaken. Iedereen denkt na over de onderwerpen die in mijn verhalen voorkomen. Dus waarom zou ik er een geheim van maken.”

Directe aanleiding om met tekenen te beginnen was Eileen Crumb, de vrouw van (de beroemde) Robert. „Als je haar tekeningen ziet, denk je in eerste instantie: wat knullig, totdat je ze beter bekijkt. Dan blijken ook haar verhalen heel erg leuk te zijn. Maar, bij die eerste blik dacht ik, dat kan ik ook. Zo ben ik stripjes gaan tekenen. Puur uit enthousiasme.”

Weinig fut

Voordat haar eerste *Barbaraal*, nu bijna twee jaar geleden, verscheen, was Barbara Stok drie jaar journaliste en fotografe bij een huis-aan-huisblad in Groningen. „Erg leuk, maar het was een baan van veertig uur per week, plus eens in de drie weken weekenddienst. Ik kwam dus helemaal niet aan het striptekenen toe, had er te weinig tijd of, zo je wilt, te weinig fut voor. Bovendien was ik, zo vlak na mijn studie aan de Foto-academie in Den Haag, ook heel erg bezig met fotografie. Ik raakte hevig gefrustreerd omdat ik niet bezig kon zijn met de dingen die ik echt graag wilde. Ik heb nog geprobeerd om daar een deeltijd baan te krijgen, maar dat ging niet. Daarna heb ik de knoop doorgehakt, al heb ik daar tweeënehalf jaar over gedaan.”

Jos Knipscheer podium, zaterdag 19.00 uur.

G.D. 11-9-97